

ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯನಮನಮ್

ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರಾಣಾಧಿನಾಯಕತನು-
ಸ್ವಾನಂದತೀರ್ಥಾಮಲ-
ಶ್ರೀಪಾದಾಂಬುಜಸೇವನೋದಿತ-
ಮಹಾಬುದ್ಧಿಃ ಕವೀಂದ್ರಾಗ್ರಣೀಃ |

ಚಕ್ರೇ ರುದ್ರನುತಿಂ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಕವೇಃ
ಸೂನುರ್ಗಭೀರಾರ್ಥಕಾಂ
ಶ್ರೀನಾರಾಯಣಪಂಡಿತಾಯ
ಮಹಿತಾಚಾರ್ಯಾಯ ತಸ್ಮೈ ನಮಃ¹ |

¹ ಶ್ರೀ ವೈಶ್ವನಾಥೀ ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯರು ರಚಿಸಿರುವ ಶಿವಸ್ತುತಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರ ಸ್ತೋತ್ರ

ಅಥ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯವಿರಚಿತಾ

ಶ್ರೀ ಶಿವಸ್ತುತಿಃ

ಸ್ಫುಟಂ ಸ್ಫಟಿಕಸಪ್ರಭಂ
 ಸ್ಫುಟಿತಹಾಟಕಶ್ರೀಜಟಂ
 ಶಶಾಂಕದಲಶೇಖರಂ
 ಕಪಿಲಫುಲ್ಲನೇತ್ರತ್ರಯಮ್ |

ತರಕ್ಷುಎರಕೃತ್ತಿಮದ್
 ಭುಜಗಭೂಷಣಂ ಭೂತಿಮತ್
 ಕದಾ ನು ಶಿತಿಕಂಠ ತೇ
 ವಪುರವೇಕ್ಷತೇ ವೀಕ್ಷಣಮ್ || ೧ ||

ತ್ರಿಲೋಚನ ವಿಲೋಚನೇ
 ಲಸತಿ ತೇ ಲಲಾಮಾಯಿತೇ
 ಸ್ಮರೋ ನಿಯಮಘಸ್ಮರೋ
 ನಿಯಮಿನಾಮಭೂದ್ ಭಸ್ಮಸಾತ್ |

ಸ್ವಭಕ್ತಿಲತಯಾ ವಶೀ-
 ಕೃತವತೀ ಸತೀಯಂ ಸತೀ
 ಸ್ವಭಕ್ತವಶಗೋ ಭವಾನಪಿ
 ವಶೀ ಪ್ರಸೀದ ಪ್ರಭೋ || ೨ ||

ಮಹೇಶ ಮಹಿತೋಽನಿ
 ತತ್ಪರುಷ ಪೂರುಷಾಗ್ರೋ ಭವಾನ್
 ಅಘೋರ ರಿಪುಘೋರ
 ತೇಽನವಮ ವಾಮದೇವಾಂಜಲಿಃ |

ನಮಃ ಸಪದಿಜಾತ ತೇ
 ತ್ವಮಿತಿ ಪಂಚರೂಪೋಽಂಚಿತಃ
 ಪ್ರಪಂಚಯ ಚ ಪಂಚವ್ಯನ್
 ಮಮ ಮನಸ್ತಮಸ್ತಾಡಯ || ೩ ||

ರಸಾಫನರಸಾನಲಾ-
 ನಿಲವಿಯದ್ವಿವಸ್ವದ್ವಿಧು-
 ಪ್ರಯಷ್ಟುಷು ನಿವಿಷ್ಟಮಿತ್ಯಜ
 ಭಜಾಮಿ ಮೂರ್ತ್ಯಷ್ಟಕಮ್ |

ಪ್ರಶಾಂತಮುತ ಭೀಷಣಂ
 ಭುವನಮೋಹನಂ ಚೇತ್ಯಹೋ
 ವಪೂಂಷಿ ಗುಣಪುಂಷಿ ತೇಽ-
 ಹಮಹಮಾತ್ಮನೋಽಹಂಭಿದೇ || ೪ ||

ವಿಮುಕ್ತಪರಮಾಧ್ವನಾಂ
 ತವ ಷಡಧ್ವನಾಮಾಸ್ವದಂ
 ಪದಂ ನಿಗಮವೇದಿನೋ
 ಜಗತಿ ವಾಮದೇವಾದಯಃ |

ಕಥಂಚಿದುಪಶಿಕ್ಷಿತಾ
 ಭಗವತ್ಯೈವ ಸಂವಿದ್ರತೇ
 ವಯಂ ತು ವಿರಲಾಂತರಾಃ
 ಕಥಮುಮೇಶ ತನ್ಮನ್ಮಹೇ || ೫ ||

ಕರೋರಿತಕುಠಾರಯಾ
 ಲಲಿತಶೂಲಯಾ ಬಾಹಯಾ
 ರಣಡ್ಡಮರಯಾ
 ಸ್ಫುರದ್ಧರಿಣಯಾ ಸಖಟ್ಟಾಂಗಯಾ |

ಚಲಾಭಿರಚಲಾಭಿ-
 ರಪ್ಯಗಣಿತಾಭಿರುನ್ಘತ್ಯತಃ
 ಚತುರ್ದಶ ಜಗಂತಿ ತೇ ಜಯ-
 ಜಯೇತ್ಯಯುರ್ವಿಷ್ಮಯಮ್ || ೬ ||

ಪುರುತ್ರಿಪುರರಂಧನಂ
ವಿವಿಧದೈತ್ಯವಿಧ್ವಂಸನಂ
ಪರಾಕ್ರಮಪರಂಪರಾ
ಅಪಿ ಪರಾ ನ ತೇ ವಿಸ್ಮಯಃ |

ಅಮರ್ಷಬಲಹರ್ಷಿತ-
ಕ್ಷುಭಿತವೃತ್ತನೇತ್ರತ್ರಯೋ-
ಜ್ವಲಜ್ವಲನಹೇಲಯಾ
ಶಲಭಿತಂ ಹಿ ಲೋಕತ್ರಯಮ್ || ೭ ||

ಸಹಸ್ರನಯನೋ ಗುಹಃ
ಸಹಸಹಸ್ರರಶ್ಮಿವಿಧುಃ
ಬೃಹಸ್ಪತಿರುತಾಪ್ಪತಿಃ
ಸಸುರಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರಾಃ |

ಭವತ್ಪದಪರಾಯಣಾಃ
ಶ್ರಿಯಮಿಮಾಮಗುಃ ಪ್ರಾರ್ಥಿನಾಂ
ಭವಾನ್ ಸುರತರುದ್ಯಶಂ
ದಿಶ ಶಿವಾಂ ಶಿವಾವಲ್ಲಭ || ೮ ||

ತವ ಪ್ರಿಯತಮಾದತಿ-
 ಪ್ರಿಯತಮಂ ಸದೈವಾಽಂತರಂ
 ಪಯಸ್ಯುಪಹಿತಂ ಘೃತಂ
 ಸ್ವಯಮಿವ ಶ್ರಿಯೋ ವಲ್ಲಭಮ್ |

ವಿಭಿದ್ಯ ಲಘುಬುದ್ಧಯಃ
 ಸ್ವಪರಪಕ್ಷಲಕ್ಷಾಯಿತಂ
 ಪರಂತಿ ಹಿ ಲುರಂತಿ ತೇ
 ಶರಹೃದಃ ಶುಚಾ ಶುಂಠಿತಾಃ || ೯ ||

ನಿವಾಸನಿಲಯಶ್ಚಿತಾ
 ತವ ಶಿರಸ್ತತಿಮಾಲಿಕಾ
 ಕಪಾಲಮಪಿ ತೇ ಕರೇ
 ತ್ವಮಶಿವೋಽಸ್ಯ-ನಂತರ್ಧಿಯಾಮ್ |

ತಥಾಽಪಿ ಭವತಃ ಪದಂ
 ಶಿವಶಿವೇತ್ಯದೋ ಜಲ್ಪತಾಂ
 ಅರಿಂಚನ ನ ರಿಂಚನ
 ವ್ರಜಿನಮಸ್ಯಭಸ್ಮೀಭವತ್ || ೧೦ ||

ತ್ವಮೇವ ಕಿಲ ಕಾಮಧಕ್
 ಸಕಲಕಾಮಮಾಪೂರಯನ್
 ಅಪಿ ತ್ರಿನಯನಃ ಸದಾ ವಹಸಿ
 ಚಾತ್ರಿನೇತ್ಯೋದ್ಭವಮ್ |

ವಿಷಂ ವಿಷಧರಾನ್ ದಧತ್
 ಪಿಬಸಿ ತೇನ ಚಾನಂದವಾನ್
 ವಿರುದ್ಧಚರಿತೋಚಿತಾ
 ಜಗದಧೀಶ ತೇ ಭಿಕ್ಷುತಾ || ೧೧ ||

ನಮಃ ಶಿವಶಿವಾಶಿವಾಶಿವ
 ಶಿವಾರ್ಥ ಕೃಂತಾಶಿವಂ
 ನಮೋ ಹರ ಹರಾಹರಾ-
 ಹರಹರಾಂತರೀಂ ಮೇ ದೃಶಮ್ |

ನಮೋ ಭವ ಭವಾಭವ
 ಪ್ರಭವ ಭೂತಯೇ ಸಂಪದಾಂ
 ನಮೋ ಮೃಡ ನಮೋನಮೋ
 ನಮ ಉಮೇಶ ತುಭ್ಯಂ ನಮಃ || ೧೨ ||

ಸತಾಂ ಶ್ರವಣಪದ್ಧತಿಂ
ಸರತು ಸನ್ನತೋಕ್ತೇತ್ಯಸೌ
ಶಿವಸ್ಯ ಕರುಣಾಂಕುರಾತ್
ಪ್ರತಿಕ್ಯತಾತ್ ಸದಾ ಸೋದಿತಾ |

ಇತಿ ಪ್ರಥಿತಮಾನಸೋ
ವ್ಯಥಿತ ನಾಮ ನಾರಾಯಣಃ
ಶಿವಸ್ತುತಿಮಿಮಾಂ ಶಿವಾಂ
ಲಿಕುಚಸೂರಿಸೂನುಃ ಸುಧೀಃ || ೧೩ ||

ಇತಿ ಶ್ರೀಮತ್ಕವಿಕುಲತಿಲಕ
ಶ್ರೀತ್ರಿವಿಕ್ರಮಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯಸುತ
ಶ್ರೀನಾರಾಯಣಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯವಿರಚಿತಾ
ಶಿವಸ್ತುತಿಃ ಸಮಾಪ್ತಾ |

|| ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ನಾರಾಯಣಪण्डಿತಾಚಾರ್ಯನಮನಮ್

ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರಾಣಾಧಿನಾಯಕತನುಸ್ವಾನಂದತೀರ್ಥಾಮಲ-
ಶ್ರೀಪಾದಾಂಬುಜಸೇವನೋದಿತಮಹಾಬುದ್ಧಿಃ ಕವೀಂದ್ರಾಗ್ರಣಿಃ ।
ಚಕ್ರೇ ರುದ್ರನುತಿಂ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಕವೇಃ ಸೂರ್ಗುಭೀರಾರ್ಥಕಾಂ
ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಪण्डिताय महिताचार्याय तस्मै नमः ।

अथ श्री नारायणपण्डिताचार्यविरचिता

श्रीशिवस्तुतिः

स्फुटं स्फटिकसप्रभं स्फटितहाटकश्रीजटं
 शशाङ्कदलशेखरं कपिलफुल्लनेत्रत्रयम् ।
 तरक्षुवरकृत्तिमद्भुजगभूषणं भूतिमत्
 कदा नु शितिकण्ठ ते वपुरवेक्षते वीक्षणम् ॥ १ ॥

त्रिलोचन विलोचने लसति ते ललामायिते
 स्मरो नियमघस्मरो नियमिनामभूद् भस्मसात् ।
 स्वभक्तिलतया वशीकृतवती सतीयं सती
 स्वभक्तवशतो भवानपि वशी प्रसीद प्रभो ॥ २ ॥

महेश महितोऽसि तत्पुरुष पूरुषाग्न्यो भवान्
 अघोररिपुघोर तेऽनवम वामदेवाञ्जलिः ।
 नमः सपदि जात ते त्वमिति पञ्चरूपोचित-
 प्रपञ्चचय पञ्चवृन् मम मनस्तमस्ताडय ॥ ३ ॥

रसाघनरसानलानिलवियद्विवस्वद्विधु-
 प्रयष्टृषु निविष्टमित्यज भजामि मूर्त्यष्टकम् ।
 प्रशान्तमुत भीषणं भुवनमोहनं चेत्यहो
 वपूंषि गुणपूषितेऽहमहमात्मनोऽहंभिदे ॥ ४ ॥

विमुक्तिपरमाध्वनां तव पडध्वनामास्पदं
 पदं निगमवेदिनो जगति वामदेवादयः ।
 कथञ्चिदुपशिक्षिता भगवतैव संविद्रते
 वयं तु विरलान्तराः कथमुमेश तन्मन्महे ॥ ५ ॥

कठोरितकुठारया ललितशूलया वाहया
 रणडुमरुणा स्फुरद्धरिणया सखद्वाङ्गया ।
 चलाभिरचलाभिरप्यगणिताभिरुन्नृत्यतः
 चतुर्दश जगन्ति ते जयजयेत्ययुर्विस्मयम् ॥ ६ ॥

पुरा त्रिपुररन्ध्रं विविधदैत्यविध्वंसनं
 पराक्रमपरम्परा अपि परा न ते विस्मयः ।
 अमर्षिबलहर्षितक्षुभितवृत्तनेत्रोज्ज्वलज्-
 ज्वलज्ज्वलनहेलया शलभितं हि लोकत्रयम् ॥ ७ ॥

सहस्रनयनो गुहः सहसहस्ररश्मिर्विधुः
 बृहस्पतिरुताप्पतिः ससुरसिद्धविद्याधराः ।
 भवत्पदपरायणाः श्रियमिमामगुः प्रार्थिनां
 भवान् सुरतरुर्दशं शिव शिवां शिवावल्लभ ॥ ८ ॥

तव प्रियतमादतिप्रियतमं सदैवान्तरं
 पयस्युपहितं भृतं स्वयमिव श्रियो वल्लभम् ।
 विबुद्ध लघुबुद्धयः स्वपरपक्षलक्ष्यायितं
 पठन्ति हि लुठन्ति ते शठहृदः शुचा शुण्ठिताः ॥

निवासनिलयाचिता तव शिरस्ततिर्मालिका
 कपालमपि ते करे त्वमशिवोस्यनन्तर्धियाम् ।
 तथापि भवतः पदं शिवशिवेत्यदो जल्पतां
 अकिञ्चन न किञ्चन ब्रजिनमस्ति भस्मीभवेत् ॥ १० ॥

त्वमेव किल कामधक् सकलकाममापूरयन्
 अपि त्रिनयनो सदा वहति चार्चिनेत्रोद्भवम् ।
 विषं विषधरान् दधत् पिबसि तेन चानन्दवान्
 विरुद्धचरितोचिता जगदधीश ते भिक्षुता ॥ ११ ॥

नमः शिवशिवाशिवाशिवशिवार्धं कृन्ताशिवं
 नमो हरहराहराहरहरान्तरीं मे दृशम् ।
 नमो भवभवाभवप्रभवभूतये मे सम्पादां
 नमो मृड नमो नमो नम उमेश तुभ्यं नमः ॥ १२ ॥

सतां श्रवणपद्धतिं सरतु सन्नतोक्तेत्यसौ
शिवस्य करुणाङ्कुरात् प्रतिकृतात् सदा सोचिता ।
इति प्रथितमानसो व्यधित नाम नारायणः
शिवस्तुतिमिमां शिवं लिङ्गुचिसूरिसूनुः सुधीः ॥

इति श्रीमत्कविकुलतिलक
श्री त्रिविक्रमपण्डिताचार्यसुत
श्री नारायणपण्डिताचार्यविरचिता
शिवस्तुतिः सम्पूर्णा ॥